

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗБЕГЛИЦАМА

Члан 1.

У Закону о избеглицама („Службени гласник РС”, бр. 18/92 и 45/02), у члану 1. став 1. мења се и гласи:

„Лицима која су услед догађаја од 1991. до 1998. године и њихових последица избегла или прогнана из бивших југословенских република на територију Републике Србије, а не могу или због страха од прогона или дискриминације не желе да се врате на територију са које су избегла, укључујући и лица која су се определила за интеграцију (у даљем тексту: избеглице), обезбеђује се, у складу са одредбама овог закона, збрињавање ради задовољавања њихових основних животних потреба и пружа помоћ у процесу интеграције”.

Став 2. мења се и гласи:

„Лице које се определило за интеграцију, у смислу овог закона, јесте лице које је поднело захтев за пријем у држављанство Републике Србије”.

Члан 2.

У члану 2. став 1. речи: „одговарајућу здравствену заштиту и” бришу се.

У ставу 2. после речи: „право на” додају се речи: „здравствену и социјалну заштиту” и запета.

Члан 3.

У члану 3. став 1. мења се и гласи:

„Надлежни орган у Републици Србији, аутономној покрајини и јединици локалне самоуправе, обезбеђује збрињавање и пружа помоћ у интеграцији и повратку избеглица”.

У ставу 2. после речи: „организације” додају се запета и реч: „удружења”, а речи: „у складу са својим циљевима односно интересима”, бришу се.

Члан 4.

Члан 5. мења се и гласи:

„Стручне и друге послове који се односе на збрињавање, повратак и интеграцију избеглица утврђене овим законом и с њима повезане управне послове обавља Комесаријат за избеглице, као посебна организација (у даљем тексту: Комесаријат).

Надлежни орган у аутономној покрајини и јединици локалне самоуправе обавља стручне послове везане за збрињавање, повратак и интеграцију избеглица.

Надлежни орган у аутономној покрајини и јединици локалне самоуправе образује посебна тела, ради обављања организационих и других послова везаних за збрињавање, повратак и интеграцију избеглица на њиховој територији.

Надлежни орган у аутономној покрајини и јединици локалне самоуправе, уз прибављено мишљење Комесаријата, одређују лице за одржавање везе са

Комесаријатом и за обављање одређених послова за Комесаријат (у даљем тексту: повереник)".

Члан 5.

Члан 6. мења се и гласи:

„Комесаријат обавља послове који се односе на: признавање и престанак статуса избеглица; збрињавање избеглица; регистрацију избеглица; усклађивање пружања помоћи избеглицама од стране других органа и организација у земљи и иностранству и старање о равномерном и благовременом пружању помоћи; обезбеђивање смештаја, односно размештаја избеглица на подручја јединица локалне самоуправе; предузимање мера за повратак избеглица; решавање стамбених потреба у складу са овим законом; вођење евиденција из своје надлежности и установљавање база података и обавља друге послове утврђене овим законом.

Начин вођења евиденција и заштиту података о збрињавању, повратку и интеграцији избеглица, прописује комесар, у складу са законом”.

У складу с потврђеним међународним уговорима и општеприхваћеним правилима међународног права, ради збрињавања, интеграције или повратка избеглица, Комесаријат покреће иницијативе за тражење међународне помоћи од институција Уједињених нација и других међународних организација.

Комесаријат има својство правног лица.

Комесаријат остварује сарадњу с организацијом Црвеног крста, хуманитарним, верским и другим организацијама, удружењима и грађанима“.

Члан 6.

Члан 7. мења се и гласи:

„Радам Комесаријата руководи комесар.

Комесара поставља Влада на пет година, на предлог председника Владе.

Комесар има заменика, који за свој рад одговара комесару.

Заменик комесара помаже комесару у оквиру овлашћења која му он одреди и замењује га док је он одсутан или спречен.

Заменика комесара поставља Влада на пет година, на предлог комесара.

Комесар има једног или више помоћника, који за свој рад одговарају комесару.

Помоћник комесара руководи заокруженом области рада за коју се образује сектор.

Помоћника комесара поставља Влада на пет година, на предлог комесара.

Комесар, заменик и помоћник имају статус државног службеника на положају у складу са законом”.

Члан 7.

Члан 8. мења се и гласи:

„Привремени смештај и помоћ у исхрани избеглицама, Комесаријат може обезбедити организовањем колективног смештаја у колективним центрима (одмаралишта, опоравилишта, хотели, кампови, бараке и сл.) или појединачног смештаја у посебно обезбеђеним објектима и установама. Привремени смештај одређује Комесаријат, уважавајући у највећој могућој мери, најбоље интересе избеглица које су смештене или ће бити смештене у колективни центар.

О отварању и затварању колективног центра одлучује комесар.

Привремени смештај и помоћ у исхрани избеглицама обезбеђује Комесаријат непосредно или у сарадњи с организацијом Црвеног крста, осталим хуманитарним или другим организацијама и удружењима.

Лицима која због психофизичког стања (стара, инвалидна и болесна лица), као и малолетним лицима без родитељског старања, која не могу да користе колективни центар, Комесаријат, на основу решења центра за социјални рад, обезбеђује смештај у установи социјалне заштите, другом облику социјалне заштите или породици”.

Члан 8.

У члану 9. став 1. после речи: „збрињавање” додаје се запета и речи: „повратак и интеграцију”.

У ставу 1. у тачка 1) после речи: „буџета Републике” додаје се запета и речи: „аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе”.

У ставу 1. тачка 3) после речи: „других средстава утврђених законом” додају се речи: „и другим прописима”.

Став 2. мења се и гласи:

„Ради прикупљања новчаних средстава као добровољне помоћи за збрињавање избеглица и стварање услова за њихов повратак, односно интеграцију, Комесаријат отвара посебан рачун”.

Члан 9.

Члан 10. мења се и гласи:

„Комесаријат је дужан да на захтев Владе подноси извештај Влади о утрошку средстава за збрињавање избеглица”.

Члан 10.

У члану 11. став 2. речи: „Министарство унутрашњих послова” замењују се речима: „министарство надлежно за унутрашње послове”.

У ставу 3. реч: „својства” замењује се речју: „статуса”.

Члан 11.

Члан 12. брише се.

Члан 12.

У члану 13. став 1. мења се и гласи:

„О признавању и престанку статуса избеглица, као и о праву на збрињавање, његовом умањењу и престанку Комесаријат доноси решење.”

У ставу 2. речи: „по пријему решења” бришу се и додају се речи: „од дана достављања решења“. Жалба се подноси надлежном органу преко Комесаријата”.

Став 3. мења се и гласи:

„По жалби против решења Комесаријата о признавању и престанку статуса избеглица решава министарство надлежно за унутрашње послове”.

После става 3. додаје се став 4. који гласи:

„По жалби против решења Комесаријата о збрињавању избеглица решава Комисија из члана 19. став 4. овог закона”.

Члан 13.

У члану 14. став 1. реч: „својства” замењује се речју: „статуса”, а речи: „Министарство унутрашњих послова” замењују се речима: ”министарство надлежно за унутрашње послове ”.

Члан 14.

У члану 15. став 1. мења се и гласи:

„Образац избегличке легитимације и начин вођења евиденције издатих избегличких легитимација прописује министарство надлежно за унутрашње послове, по прибављеном мишљењу Комесаријата”.

Став 2. мења се и гласи:

„Министарство надлежно за унутрашње послове води евиденцију о издатим избегличким легитимацијама и промени боравишта избеглица”.

Став 3. мења се и гласи:

„Министарство надлежно за унутрашње послове одузеће избегличку легитимацију лицу за које се утврди да му је престао статус избеглице на начин утврђен овим законом”.

После става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Комесаријат за избеглице доставља министарству надлежном за унутрашње послове решење о престанку статуса избеглице”.

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 15.

У члану 16. став 1. мења се и гласи:

„Право на збрињавање избеглице које обезбеђује Комесаријат може се умањити или престати кад избеглица или члан његовог породичног домаћинства:

- 1) обезбеди запослење;
- 2) обезбеди помоћ у збрињавању преко хуманитарне или друге организације;
- 3) остварује приходе од покретне или непокретне имовине или по неком другом основу;
- 4) има право својине на непокретној имовини којом може обезбедити смештај или му се обезбеди смештај”.

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Чланом породичног домаћинства, у смислу овог закона, сматрају се: брачни и ванбрачни друг; дете рођено у браку, ван брака, усвојено или пасторак; родитељи брачних другова и лица која су брачни другови по закону дужни да издржавају”.

Став 2, који постаје став 3. мења се и гласи:

„Основни критеријум за умањивање, односно престанак права на збрињавање је материјални положај породичног домаћинства”.

После става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Ближе услове и критеријуме за умањење или престанак права на збрињавање прописује Влада”.

Члан 16.

Члан 17. мења се и гласи:

„Избеглици престаје право на збрињавање ако:

- 1) укупни приход по члану породичног домаћинства прелази минималну зараду;
- 2) одбије понуђени смештај или размештај у оквиру расположивих могућности или одбије да се стално или привремено настани у месту у коме су му обезбеђени услови за живот;
- 3) да нетачне податке од битног утицаја за остваривање овог права”.

Члан 17.

Члан 18. мења се и гласи:

„Поступак за престанак статуса избеглице може се покренути по службеној дужности или на образложен лични захтев.

Комесаријат по службеној дужности доноси решење о престанку статуса избеглице:

- 1) ако је лице стекло држављанство Републике Србије и покренуло поступак пријаве пребивалишта;
- 2) ако се лице добровољно вратило да би се настанило у бившу југословенску републику из које је избегло или изван које је остало из разлога наведених у члану 1. став 1. овог закона;
- 3) ако се лице исели у трећу земљу, и
- 4) корисницима програма стамбеног збрињавања у процесу интеграције”.

Члан 18.

Члан 19. мења се и гласи:

„Избеглици и лицу из члана 18. став 2. тачка 1) овог закона и члановима њиховог породичног домаћинства, ради њихове интеграције, Република Србија може решавати стамбене потребе.

Стамбене потребе лица из става 1. овог члана могу се решавати на један од начина:

- 1) давањем непокретности у државној својини на коришћење на одређено време;

- 2) давањем непокретности у државној својини у закуп на одређено време са могућношћу куповине;
- 3) доделом средстава за побољшање услова становања;
- 4) куповином грађевинског материјала за започету изградњу непокретности;
- 5) куповином сеоске куће са окућницом.

Поступак за решавање стамбених потреба у првом степену води и све одлуке доноси комисија чији се чланови бирају из реда запоселних у Комесаријату за избеглице. Комисија има непаран број чланова. Чланове комисије бира и разрешава комесар.

Против првостепених одлука комисије, жалба се подноси Комисији за решавање стамбених потреба избеглица, у року од 15 дана од дана пријема првостепене одлуке, преко Комесаријата.

Комисију за решавање стамбених потреба избеглица чине председник и шест чланова које именује Влада, на период од четири године.

Ако овим законом није друкчије одређено, у поступцима из ст.3. и 4. овог члана, сходно се примењују одредбе закона који уређује општи управни поступак.

Стамбене потребе лицима из става 1. овог члана могу се решавати и путем наменских иностраних кредита и кроз програме донатора.

Услови, поступак и друга питања од значаја за решавање стамбених потреба из става 7. овог члана утврђују се у уговорима и програмима донатора”.

Члан 19.

После члана 19. додају се чл. од 19а до 19т који гласе:

„Члан 19а

Непокретности прибављене из средстава буџета Републике Србије за решавање стамбених потреба избеглица, дају се у закуп на одређено време или се купују, под условима утврђеним овим законом.

Непокретности прибављене из средстава домаћих или иностраних донација дају се на коришћење на одређено време, у закуп на одређено време и купују се, под условима утврђеним овим законом, водећи рачуна о споразумима закљученим са донаторима.

Члан 19б

Право на решавање стамбених потреба могу да остваре лица из члана 19. став 1. овог закона, под следећим условима:

- 1) да не могу да користе непокретност у држави свог претходног пребивалишта или у другој држави;
- 2) да од стицања статуса избеглице нису отуђила, поклонила или заменила непокретност у држави свог претходног пребивалишта или у другој држави, а којом су могла да реше своје стамбене потребе;
- 3) да немају у својини непокретност којом би могла да реше своје стамбене потребе;
- 4) да немају приходе, којима би могла да реше своје стамбене потребе;

5) да нису корисници другог програма стамбеног збрињавања у процесу интеграције или повратка, којим би могли да реше или су решили своје стамбене потребе;

6) да, у случају решавања стамбених потреба давањем непокретности у закуп на одређено време, имају пријављен боравак последње две године на подручју јединице локалне самоуправе на којој се налази непокретност која се даје у закуп на одређено време. Овај рок може бити и краћи уз сагласност општине.

Испуњене услова из става 1. овог члана доказује лице које тражи решавање стамбених потреба .

Ако лице из става 2. овог члана учини вероватним да не може од надлежних органа стране државе да прибави доказе, Комесаријат по службеној дужности прибавља доказе од органа стране државе, сходном применом одредаба закона који уређује општи управни поступак.

Ближе услове и мерила за утврђивање реда првенства за решавање стамбених потреба избеглица прописује Влада.

Члан 19в

Стамбене потребе решавају се према броју чланова породичног домаћинства, и то за самца или два члана - непокретност површине до 30 метара квадратних, а за сваког следећег члана породичног домаћинства још по 10 метара квадратних.

Површина непокретности већа од површине из става 1. овог члана, у смислу овог закона, сматра се вишком стамбеног простора.

Члан 19г

Уговоре о коришћењу, закупу или купопродаји непокретности закључује Комесаријат, као давалац, са лицем из члана 19. став 1. овог закона, а на основу правоснажне одлуке о додели.

Ако је уговором о донацији изричито предвиђено, уговоре из става 1. овог члана, као давалац закључује јединица локалне самоуправе на чијем подручју се непокретност налази, осим ако то право не пренесе на Комесаријат.

Члан 19д

Непокретност прибављена из домаћих или иностраних донација може се дати на коришћење на одређено време под условима утврђеним овим законом лицу из члана 19. став 1. овог закона, у случају да је овај начин решавања стамбених потреба и време коришћења непокретности предвиђен у споразуму са донатором.

Уговор о коришћењу непокретности на одређено време закључује се у писаној форми између лица коме је на основу правоснажне одлуке дата непокретност на коришћење на одређено време (у даљем тексту: корисник) и Комесаријата (у даљем тексту: давалац).

Корисник сноси трошкове коришћења непокретности, и то: потрошње воде, електричне енергије, грејања, трошкова текућег одржавања и друге трошкове настале коришћењем непокретности.

Корисник, по истеку рока одређеног уговором о коришћењу непокретности на одређено време, може закључити уговор о закупу на

одређено време под условима утврђеним овим законом и споразуму са донатором.

Члан 19ђ

Уговор о закупу непокретности на одређено време закључује се у писаној форми између лица коме је на основу правоснажне одлуке дата непокретност у закуп на одређено време или корисника непокретности коме је истекао рок за коришћење непокретности на одређено време (у даљем тексту: закупца) и Комесаријата (у даљем тексту: закуподавац).

Члан 19е

Уговор о коришћењу непокретности, односно уговор о закупу на одређено време престаје:

- 1) исељењем корисника, односно закупца;
- 2) повратком корисника, односно закупца у државу свог претходног пребивалишта или исељењем у трећу земљу;
- 3) споразумним раскидом;
- 4) отказом;
- 5) истеком рока на који је уговор закључен;
- 6) пропашћу непокретности, и
- 7) у другим случајевима утврђеним законом.

У случају смрти корисника, односно закупца чланови породичног домаћинства који су са корисником, односно закупцем користили непокретност настављају са коришћењем, с тим што уговор о коришћењу, односно закупу на одређено време закључује брачни или ванбрачни друг, деца или други члан породичног домаћинства који су према уговору о коришћењу, односно закупу на одређено време корисници непокретности, а којег одреди давалац.

Давалац односно закуподавац је дужан да у року од 30 дана од дана сазнања за смрт корисника, односно закупца, лицима из става 2. овог члана понуди закључење новог уговора о коришћењу, односно закупу на одређено време.

Ако лице из става 2. овог члана не закључи уговор о коришћењу, односно уговор о закупу на одређено време у року од 90 дана од дана када је давалац или закуподавац понудио закључење новог уговора, престаје уговор о коришћењу, односно уговор о закупу на одређено време.

Члан 19ж

Давалац, односно закуподавац може дати отказ уговора о коришћењу, односно уговора о закупу на одређено време ако корисник, односно закупца:

- 1) отпочне да користи непокретност у држави претходног пребивалишта или у другој држави;
- 2) отуђи, поклони или замени непокретност или другу имовину у држави претходног пребивалишта или другој држави којом може решити стамбене потребе;
- 3) стекне у својину непокретност или другу имовину којом би могао да реши стамбене потребе;

4) без сагласности даваоца, односно закупадавца користи непокретност за обављање пословне делатности, издаје у подзакуп или дозволи коришћење непокретности лицима која нису предвиђена уговором;

5) са члановима породичног домаћинства престане да користе непокретност дуже од три месеца непрекидно, без оправданог разлога;

6) проузрокује штету на инсталацијама, уређајима или на непокретности коју користи, и

7) у другим случајевима прописаним законом.

Закупадавац може дати отказ уговора о закупу на одређено време и ако купац не плати закупнину за најмање три месеца узастопно или четири месеца у току године.

Давалац, односно закупадавац даје отказ уговора о коришћењу, односно уговора о закупу на одређено време у писаној форми са отказним роком који не може бити краћи од 30 дана, а ако отказни рок истиче у периоду децембар – фебруар, отказни рок се продужава за још 30 дана.

Корисник, односно купац може дати отказ уговора о коришћењу, односно уговора о закупу на одређено време у писаној форми, најмање 30 дана пре него што се исели из непокретности.

Ако купац да отказ са отказним роком краћим од рока из става 4. овог члана, дужан је да закупадавцу плати закупнину и за наредни месец.

Члан 19з

Закупнина квадратног метра непокретности утврђује се тако што се тржишна вредност квадратног метра непокретности која је предмет закупа, из решења о утврђивању пореза на имовину, множи са коефицијентом 0,00121.

Закупнина се утврђује годишње по доношењу решења о утврђивању пореза.

Послови утврђивања, обрачуна и наплате закупнине могу се поверити предузећу за стамбене услуге на подручју јединице локалне самоуправе на коме се непокретност налази.

Члан 19и

Пре истека рока на који је закључен уговор о закупу непокретности на одређено време, који не може бити краћи од шест месеци, купац може поднети писани захтев за обнављање уговора о закупу на одређено време или захтев за закључење уговора о купопродаји непокретности.

Писани захтев за обнављање уговора о закупу на одређено време или за закључење уговора о купопродаји непокретности купац подноси Комесаријату најкасније 30 дана пре истека рока о закупу на одређено време.

Са закупцем који је поднео писани захтев за обнављање уговора о закупу на одређено време, уколико су испуњени услови из члан 19б овог закона, Комесаријат закључује уговор о закупу на одређено време са истим роком и под истим условима.

Комесаријат закључује уговор о купопродаји непокретности са закупцем који је поднео писани захтев за закључење уговора о купопродаји непокретности, под условом да купац и чланови његовог породичног домаћинства имају пријављено пребивалиште на адреси где се непокретност у закупу налази, да испуњавају услове из члана 19б став 1. тач. 1. до 5. овог

закона и да непокретност не отуђе пре истека рока од пет година од дана закључења уговора о купопродаји непокретности.

До закључења уговора о купопродаји непокретности Комесаријат са закупцем закључује уговор о закупу на одређено време под истим условима, са роком који може бити краћи од шест месеци.

Корисници непокретности које су изграђене по принципу самоградње могу поднети писани захтев за закључење уговора о купопродаји непокретности.

Члан 19ј

Уговор о купопродаји непокретности закључује у писаној форми лице које је поднело захтев за закључење уговора (у даљем тексту: купац) и Комесаријат (у даљем тексту: продавац).

Члан 19к

Вредност непокретности која је предмет уговора о купопродаји представља тржишну вредност непокретности, одређену у решењу о утврђивању пореза на имовину.

Члан 19л

Купопродајна цена непокретности утврђује се када се вредност непокретности која је предмет уговора о купопродаји умањи за 50 %.

За непокретност изграђену по принципу делимичне градње, на којој је лице из члана 19. став 1. овог закона извело завршне радове, купопродајна цена утврђена у ставу 1. овог члана умањује се још за 40 %.

За непокретност изграђену по принципу самоградње, на којој је лице из члана 19 став 1. овог закона извело радове у целини, купопродајна цена биће одређена у складу са ценом опремања секундарне инфраструктуре и одредбама споразума о донацији.

Члан 19љ

Ако је лице које је поднело захтев за закључење уговора о купопродаји непокретности или члан његовог породичног домаћинства инвалид, према степену телесног оштећења има право на умањење купопродајне цене из члана 19л овог закона до 10 %.

Право на умањење купопродајне цене из члана 19л овог закона у висини 5 % има и лице које купује непокретност, чији је члан породичног домаћинства смртно страдао или је као нестало лице проглашено за умрло услед оружаних дејстава после 17. августа 1990. године.

Члан 19м

Умањење купопродајне цене примењује се за целу непокретност, односно део непокретности до величине непокретности прописане у члану 19в став 1. овог закона.

Купопродајна цена за део непокретности који представља вишак стамбеног простора утврђује се по цени квадратног метра у односу на вредност непокретности која је предмет купопродаје.

Члан 19н

Укупна умањења из чл. 19л и 19љ овог закона могу износити највише до 90 % од вредности непокретности која је предмет купопродаје.

Члан 19њ

Куповином сеоске куће са окућницом решавају се стамбене потребе лица из члана 19. став 1. овог закона, у складу са овим законом ако су средства обезбеђена из буџета Републике Србије, под условом да непокретност не отуђе пре истека рока од пет година од дана закључења уговора о купопродаји непокретности, односно у складу са уговором о кредиту или донацији ако су средства обезбеђена путем наменских иностраних кредита и кроз програме донатора.

Уговор о куповини сеоске куће са окућницом средствима из буџета Републике Србије закључује се у писаној форми између лица коме је на основу правоснажне одлуке утврђено право на овај вид стамбеног збрињавања (у даљем тексту: купац), Комесаријата и продавца.

Део средстава уложених у куповину сеоске куће са окућницом лице из става 2. овог члана дужно је вратити Комесаријату у року од пет година од дана закључења уговора. Висина дела средстава уложених у куповину сеоске куће са окућницом за који постоји обавеза враћања не може износити више од 50 % уговорне цене.

Комесаријат може донети одлуку о ослобађању лица из става 2. овог члана од обавезе враћања дела средстава уложених у куповину сеоске куће са окућницом на предлог јединице локалне самоуправе, у складу са њеном популационом политиком.

Члан 19о

Помоћ за побољшање услова становања куповином грађевинског материјала за започету изградњу непокретности може се дати под условима утврђеним у члану 19б став 1. тач. 1) 2) и 4), као и да је лице власник непокретности или има грађевинску дозволу за изградњу те непокретности, а да нема у својини другу непокретност којом би могао да реши своје стамбене потребе.

Уговор о додели грађевинског материјала закључује се у писаној форми између лица коме је на основу правоснажне одлуке утврђено право на овај вид стамбеног збрињавања (у даљем тексту: корисник) и Комесаријата (у даљем тексту: давалац).

Контролу наменског коришћења помоћи врши Комесаријат. У случају ненаменског коришћења помоћи корисник има обавезу враћања целокупне новчане вредности помоћи.

Део средстава уложених за куповину грађевинског материјала у висини од 50% од динарске противвредности грађевинског материјала који је предмет помоћи корисник је дужан вратити Комесаријату у року од пет година од дана закључења уговора.

Члан 19п

Ако се неко лице усели у непокретност из члана 19а став 1. овог закона без правног основа или користи непокретност без закљученог уговора или је поништен правни основ по коме је закључен уговор, Комесаријат има право да

код општинског органа надлежног за стамбене послове захтева његово исељење.

Поступак за исељење је хитан.

Жалба на решење о исељењу лица које се уселило или користи непокретност без правног основа, не задржава извршење решења.

Члан 19р

Одредбе чл. 19. до 19п овог закона, сходно примењују и органи јединице локалне самоуправе када у сарадњи са Комесаријатом решавају стамбене потребе избеглица у процесу њихове интеграције.

Члан 19с

Средства добијена од корисника којима се решавају стамбене потребе у процесу интеграције на један од начина из члана 19. став 2. овог закона, уплаћују се на рачун прописан за уплату јавних прихода буџета Републике Србије и користи се за решавање стамбених потреба и друге програме интеграције лица из члана 19. став 1. овог закона, по годишњем програму који доноси Влада на предлог Комесаријата.

Члан 19т

Избеглицама које су се определиле за повратак да би се настаниле у бившу Републику СФРЈ из које су избегле, Република Србија може пружити помоћ, и то:

1) доделом повратничког пакета породицама које се враћају у места из којих су избегли или

2) доделом помоћи у механизацији повратничким задругама које се баве пољопривредом и сточарством и чијих је више од 2/3 оснивача избеглица које су се вратиле из Републике Србије.

Помоћ из става 1. овог члана додељује се на основу јавног конкурса који расписује Комесаријат.“

Члан 20.

Непокретности које су, до дана ступања на снагу овог закона, прибављене из буџета Републике Србије, домаћих или иностраних донација за решавање стамбених потреба избеглица државна су својина.

Лица која користе непокретност у државној својини по основу решења, односно упута Комесаријата издатих до дана ступања на снагу овог закона, имају право да поднесу захтев за закључење уговора о закупу на одређено време, под условима утврђеним овим законом, у року од шест месеци од дана почетка примене овог закона.

Лицима из става 2. овог члана, са којима се не закључи уговор о закупу непокретности на одређено време, престаје право коришћења непокретности о чему Комесаријат доноси решење.

Члан 21.

Поступци у којима се одлучује о правима која се односе на решавања стамбених потреба и на збрињавање избеглица, који нису правоснажно окончани до дана ступања на снагу овог закона, окончаће се према одредбама овог закона.

Члан 22.

Лица која до дана ступања на снагу овог закона нису добила избегличку легитимацију, у складу са Правилником о избегличкој легитимацији („Службени гласник РС”, бр. 23/92 и 139/04) дужна су да, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона, поднесу захтев Комесаријату за добијање избегличке легитимације.

Комесаријат одлучује о испуњености услова за добијање избегличке легитимације.

Ако лица из става 1. овог члана, у прописаном року, не поднесу захтев за добијање избегличке легитимације престаје им статус избеглице.

Члан 23.

Прописи за спровођење овог закона донеће се у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 24.

До доношења прописа предвиђених овим законом примењују се прописи донети на основу Закона о избеглицама („Службени гласник РС”, бр. 18/92 и 45/02), ако нису у супротности са овим законом.

Члан 25.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а почиње да се примењује по истеку три месеца од дана ступања на снагу, осим одредаба члана 22. које се примењују од дана ступања на снагу овог закона.